

[Stetter.]

detalje, vi har fået rettet i loven om arveafgift, det har det ærede medlem ret i. Men det er en særdeles vigtig detalje for de mange, mange tusinde ægteskaber uden børn. Det eneste, hele arbejdet har gået ud på, er at få rettet den forskelsbehandling, som hidtil har fundet sted. Ved at gennemføre dette forslag bliver barnløse ægtefæller i arveafgiftsmæssig henseende faktisk lige-stillet med ægtefæller, der kan hensesidde i uskiftet bo, og det er ikke noget ringe resultat. Der skal f. eks. ikke betales arveafgift af ægtefællens arv, hvis han eller hun ikke indgår nyt ægteskab, og det skal der heller ikke, når et uskiftet bo først skiftes ved længstlevendes død; der er altså tale om op-højelse af en forskelsbehandling.

Vi er således tilfredse med dette ændringsfor-slag; vi anbefaler, man stemmer for det, og vi anbefaler at stemme imod hr. Glistrups ændringsforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg knytte nogle enkelte bemærkninger til lovforslaget og ændringsforslagene.

Jeg tror, at det, der bekymrer hr. Glistrup mest, er arveafgiften for millionærer. Det er nok værd at holde fast ved, hvordan det er i øjeblikket, nemlig at der ikke skal betales arveafgift af fællesboer på 200.000 kr., man skal helt op på 400.000 kr., og så skal der svares 3,37 pct. Nu er det klart, at der indgår faste ejendomsværdier, og det er jo meget almindeligt, med det prisniveau, vi har, at et normalt hus i dag koster 400.000 kr., men der er jo ikke tale om en egenkapital på 400.000 kr.: selv om det kun er belånt med 50 pct., er der alligevel plads til en betydelig formue derudover. Det er også rigtigt, som hr. Ømann sagde, at skulle der være nogle, som virkelig kommer i klemme, er det muligt at få udsættelse. Derfor fore-ligger der i virkeligheden ikke noget problem.

Jeg vil også gerne sige, at vi heller ikke føler, forslagens saglige indhold er tilfredsstillende. Jeg kan henvise til det notat, der er kommet fra skattedepartementet den 23. februar 1976, hvor man faktisk konkluderer, at alt i alt synes en eventuel yderligere lem-pelse af ægtefælleafgiften administrativt

lettest at kunne gennemføres ved en for-højelse af den afgiftsfri bundgrænse, f. eks. til 150.000 kr.

Vi vil altså afvise lovforslaget både ud fra dets rent saglige indhold, fordi vi ikke ser, der er brug for det, og fordi vi må tage afstand fra enhver skattelempe for millionærer i den øjeblikkelige situation med arbejdsløshed og andre ting, hvor dette folketing har vist sig absolut karrigt, når det gjaldt om at komme de allersvagest stillede i samfundet til hjælp. Derfor vil vi stemme både mod ændringsforslagene og lovforslaget.

Glistrup (FP):

Hr. Kaj Hansen mente, at dette lovforslag kun ville få betydning i forholdsvis få tilfælde. Det er jeg ikke enig med hr. Kaj Hansen i, og jeg tror, at han, hvis han undersøgte forholdene og så, hvor lav belåningsgraden er for ældre mennerskers ejendomme, ville han også komme til et andet resultat. Men det er så inderlig ligegyldigt, om det er få eller mange mennesker, det afgørende er, at man skal have en retfærdig løsning også på millionærer, som hr. Kaj Hansen talte så forargeligt om. Også millioner skal skam behandles på en retfærdig måde, og det er ikke retfærdigt, at de, der i samliv med hinanden, ofte i ægteskab, har opbygget en eller anden formue, skal smides ud af hus og hjem, ud af virksomheder osv., fordi ægtefællen dør. Dødsfaldet er i aller-højeste grad slemt nok i sig selv.

Hr. Stetter erkendte det ganske åbenbare, at det forslag, som han nu vil stemme for — ministerens ændringsforslag — giver en dårligere løsning for den længstlevende ægtefælle end det oprindelige konservative for-slag, men han fandt altså, det var rimeligt at forringe det oprindelige konservative forslag på den måde, der er tale om, ved at stemme for ændringsforslaget. Det er selvfølgelig hr. Stettens ret. Jeg synes bare, det er en særdeles beklagelig holdning, hr. Stetter dér udviser.

Hr. Bernhard Baunsgaard var den eneste, som var så venlig overhovedet at komme ind på at diskutere fremskridtspartiets ændringsforslag, som har ligget åbent for alle i tre måneder — så lang tid er det siden, det blev fremlagt i sin endelige udformning i skatte- og afgiftsudvalget. Men man må indrømme, at hr. Bernhard Baunsgaards